

rū equa sint p̄nia et similia similia omni
um aut verorū et bonorū xpianorū merita
similia sunt meritis illius scōm qđ homo
fuit. Omnes em̄ veri et boni xpiani in eo
qđ tales sunt imitatores illius sunt. Qua-
re omniū talū merita apud deū patrē iu-
stissimū iudicē meritorū et datorem largi-
mū p̄miorū simile p̄mum nō dico equale
obtinebūt. Similitudo em̄ ē in meritis xpī
et suorū nullatenus aut equalitas. Simi-
lē igr̄ gloriosam resurrectionē ei quā ip̄us
obtinuit necesse est omnes obtinere et om-
nes suos et ei similiter eē glorificandos nō
dico equalē vel equaliter ppter p̄dictam
causā. Qđ si dixerit quis qđ ratio cinatio
ista nō pbat nisi resurrectionē bonorū et
verorū xpianorū et quia vniuersalē resurre-
ctionem nō pbat hoc ē vniuersorū verū;
indubitanter dicit. De paruulis vero san-
ctificatis et in huiusmōi sanctitate decedē-
tibus nō est dubiū quin similes sint ip̄o i
gratia. et ppter hoc ex necessitate similes
ei futuri sunt in gloria. De meritis autē ni-
hil p̄tinet ad eos in etate illa. Merita autē
intelligo hic obsequia operū creatori pla-
citōz ad que manifestū ē paruulos in eta-
te puula impotentes esse. De malis vero et
guersis hominibus atq; mādatis creato-
ris rebellibus. Ex p̄cedentibus appere ti-
bi potest quia necesse ē eos resurrecturos
esse in corpibus vt satisfiat diuine iusticie
hoc ē vt quēadmodū male et culpabiliter
se habuerūt in vita ista tam interius q̄ ex-
terius. Sic et vtrūq; p iusticiā creatoris re-
tribuat eisdē retributione in q̄ peccatis
et vicijs p̄gruente. Hec autē retributio ē pe-
na tam spiritualis q̄ corporalis. Qualit̄ au-
tē corpora eorū et ignē eternū et alia tormēta
corporalia que eos expectāt sustineāt dicet i
sequētib; cum gloria corp̄m humanorū ti-
bi fuerit declarata videlicet stabilita in eē
sue et in qualitatibus suis. Debes autem
scire quia causam efficientē et radicē p se re-
surrectionis corp̄m nostrorū in natura no-
stra siue de natura et etiā naturam nostrā
esse impossibile est. Et hoc breuiter et leui cō-
sideratione tibi patefiet. Neq; em̄ anime
humane possibile ē reformare corpus suū
aut reparare cum p mortē dissolutū aut pu-
trefactū seu in puluerem redactū fuerit.
Corpi hō sic se habēt multo minus cum
tunc nō sit. Ambobus autē simul cū alter
nō est certū ē nihil esse possibile nihil autē
amplius ē in natura hūana. Quare om̄i

no nature hūane impossibile ē p modum
factionis resuscitatio corporū nostrorum.

Amp. Manifestū ē nbi qđ anima hu-
mana nec retinere se potest nec etiā rema-
nere in corpe suo circa morbus vel egritu-
dines mortale nec defendere ip̄m a morte
vel vulneribus aut egritudinibus v̄l alijs
causis mortis vniuersaliter. Multo igitur
fortius nec potest eripe de morte cum ias
mortuus fuerit similiter nec reintegrare nec
reformare. Si hō dixerit quis qđ in natu-
ra seu virtute celorū est potētia ista resusci-
tandi et repandi corpa nra post mortē ip̄o-
rū. Manifestum ē hoc multipliciter es-
se falsum quia nec virtus ea generandi in
eis est imo in parentib;. Preterea Nullū
hōi effect; adhuc ex celis vel stellis ap-
paruit neq; em̄ adhuc auditū ē ab illis vel
vnū hominē generatū aut a mortuis susci-
tatum. Dico igr̄ quia resurrectio corp̄m at-
q; reformatio siue reparatio eorū operatio
est solius sublimis et b̄dicti creatoris.
Neq; em̄ dicere possunt qđ generatō seu
formatio p̄mi hōminis ex celis vel stellis
fuerit. Quo em̄ si in eis esset virtus hōi
opationū vel vnū solū vel ita paucos ge-
nuissent. Quō etiā tam diu postmodum a
ita nobili ope destitissent. Manifestū
igr̄ ē ex om̄ib; hīs quia om̄ipotēti bonita-
ti creatoris solius ē virtus vel potentia re-
surrectionis seu regenerationis corp̄orū
humanorū et ppter hoc apud ip̄am querē-
da ē causa et p̄batio seu declaratio ipsius.
Dico igr̄ quia sicut sepe audiuisti per me
quia bonitas et virtus creatoris nō opaf
p modū nature q̄ modus ē seruiētis atq;
seruius. sed eius opatio ē p electionē liber-
rimā et beneplacitū volūtatis quā v̄l cogi
vel impediri impossibile ē que nec suade-
tur nec inducitur a foris. Cōsilio igr̄ sapiētie
sue ad qđ ip̄osibile ē vel ignoratiā vel er-
rores attingere de purissima bonitate sua
facere q̄ facit et qñ et quō facit. Sicut et nō
facere q̄ nō facit. Necesse igr̄ ē ip̄am elige-
re ea facere q̄ meli; ē facere q̄ non facere.
Similiter et de tpibus et modis se habet.
Quare necesse ē ip̄um et optima et optime
facere iuxta qđ decet ip̄um et scōm qđ res
ip̄e receptibiles sunt et eis ip̄is expedit seu
vtilē ē neq; etiā sapiētis hoīs et boni est v̄l
minus bona vel min; b̄nifacere cum opti-
ma et optime facere equali facilitate possi-
bile sit. Quia igr̄ i toto genere hūano opti-
mū ē glorificatio de q̄ nō dubitat qñ crea-
tū iij